ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2409
ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΗΓΕΤΗΣ ΤΟΥ «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ»

Θὰ εἶναι ἔκφρασις τοῦ ἐθνικοῦ δημοκρατικοῦ Κέντρου. Δὲν ἐλπίζει εἰς ἑνοποίησιν τῶν δυνάμεων μεταξὺ ΕΡΕ καὶ ΕΔΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΕΙ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΜΕ ΤΗΝ Ε.Δ.Α.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ἀνακοινῶ τὴν ἵδρυσιν τοῦ «Φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματος». Δὲν πρόκειται περὶ νέου κόμματος, ἀλλὰ περὶ συνεχίσεως τῆς πολιτικῆς μου γραμμῆς. Μετὰ τὴν παραίτησίν μου ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, κατέθεσα εἰς τὴν Βουλὴν δήλωσιν, ὅτι «παραμένω πάντοτε εἰς τὴν φιλελευθέραν Δημοκρατικὴν Παράταξιν». Καὶ ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἡ ὁποία διεμορφώθη κατόπιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν μὲ ὡδήγησεν εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ συγκρότησις τοῦ Φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματος ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἀνάγκην».

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἐρωτηθεὶς ἐὰν θεωρῇ δυνατὴν τὴν ἑνοποίησιν ὅλων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων μεταξὺ ΕΡΕ καὶ ΕΔΑ ἀπήντησεν ὅτι τὴν θεωρεῖ ἀνέφικτον, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων ἀγεφυρώτων ἀντιθέσεων καὶ προσωπικῶν καὶ ἰδεολογικῶν.

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν θὰ

ἐπιδιώξῃ γενικωτέραν συνεργασίαν μὲ ἄλλα κόμματα ἀπήντησε:

«Δὲν θὰ ἐπιδιώξω συνεργασίας. Ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξουν μόνον συγχωνεύσεις κομμάτων καὶ προσχωρήσεις πολιτευτῶν».

Ἐρωτηθεὶς ἐπίσης ἐὰν ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν ΕΔΑ ἀπήντησεν ὅτι «τὸ Φιλελεύθερον Δημοκρατικὸν Κόμμα ἀποκλείει πᾶσαν συνεργασίαν μὲ τὴν ΕΔΑ».

Ἐπεξηγῶν τὴν ἀπάντησίν του ταύτην ὁ κ. Γ. Παπανδρέου εἶπεν ὅτι θὰ ἦτο εὐχάριστον, ἐὰν ὑπῆρχεν ἰδεολογικὴ ὁμοιογένεια τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου. «Δυστυχῶς --εἶπεν— ἐκ τῆς πράξεως ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι δὲν ὑφίσταται. Ὑπάρχει ἐθνικὸν κέντρον καὶ συνοδοιπορικόν. Ἐπιδίωξις τοῦ Φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματος εἶναι νὰ ἐκφράσῃ τὸ Ἐθνικὸν Δημοκρατικὸν Κέντρον».

Εἰς τὴν Βουλὴν κατέθεσε χθὲς ὁ κ. Γ. Παπανδρέου τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπὸ 9—12—1958 δηλώσεώς μου, ὅτι ἀνέλαβον τὴν ἡγεσίαν τοῦ «Φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματος».

Μετὰ τιμῆς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ Μακάριος συνιστᾷ εἰς τὸν Κυπριακὸν λαὸν ν' ἀποφεύγῃ τὰς πολιτικὰς διενέξεις

ΕΒΕΛΤΙΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΒΡΕΤΑΝΝΩΝ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἀπηύθυνε χθὲς ἔκκλησιν πρὸς τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους, ὅπως ἀφήσουν τὰς ἰδεολογικάς των διαφορὰς καὶ θέσουν τέρμα εἰς τὰς φατριαστικὰς ἔριδας. Τὰ ἐπεισόδια εἶπεν, ὡς ἐκεῖνο τῆς Λάρνακος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐφονεύθη εἷς νεαρὸς Ἕλλην ἀριστερῶν φρονημάτων μόνον ζημίας δύνανται νὰ προκαλέσουν εἰς τὴν Κύπρον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Βρετανὸς ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Σάντις, ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψε τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς εἰς Λονδῖνον ἐκ Λευκωσίας, ἐδήλωσε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα νέα κατάστασις εἰς τὴν νῆσον θὰ αὐξήσῃ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν ἐκεῖ βρετανικῶν στρατιωτικῶν βάσεων διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὁ κ. Σάντις προσέθεσεν, ὅτι εὗρε τὸν ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον ἐκτάκτως πρόθυμον διὰ συνεργασίαν καὶ ὅτι ἄπαντες εἰς τὴν Κύπρον ἐτήρησαν φιλικὴν στάσιν.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἐδήλωσεν ἐν Λευκωσίᾳ, ὅτι αἱ συνομιλίαι του μετὰ τοῦ κ. Σάντις διεξήχθησαν ἐν πνεύματι κατανοήσεως.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἡ ὁποία εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου Συντάγματος τῆς Κύπρου κ. Θεμ. Τσάτσος ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐπιστρέφων εἰς Λευκωσίαν. Ὁ κ. Θ. Τσάτσος ἐνημέρωσεν ἤδη τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώιτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Βρετανῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν Κυπρίων βελτιοῦνται καθημερινῶς καὶ ἤδη τὰ Ἑλληνικὰ «μπὰρ» εἶναι πλήρη Βρετανῶν στρατιωτῶν.

Ἐξ ἄλλου, αἱ οἰκογένειαι τῶν Βρετανῶν στρατιωτικῶν προμηθεύονται τὰ εἴδη των ἀπὸ Ἑλληνικὰ καταστήματα καὶ εἰς τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Δήδρας, τὸ γνωστὸν κατὰ τὴν περίοδον τῆς καταστάσεως ἐκτάκτου ἀνάγκης ὡς «μίλιον τοῦ θανάτου», συνωθεῖται πυκνὸν πλῆθος Ἀγγλίδων οἰκοκυρῶν, αἱ ὁποῖαι προμηθεύονται τὰ εἴδη τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκην.

Οἱ Ἑλληνικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν μικρὰν σημασίαν εἰς τὰ πρόσφατα ἐπεισόδια μεταξὺ Βρετανῶν στρατιωτῶν καὶ Ἑλλήνων Κυπρίων πολιτῶν εἰς τὴν Πάφον καὶ εἰς τὴν Κυρηνείαν. Τονίζουν δέ, ὅτι εἰς τοὺς Βρετανοὺς στρατιώτας ἔχουν δοθῆ αὐστηραὶ ὁδηγίαι ὅπως ἀποφύγουν πᾶσαν συμπεριφοράν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς προκλητική.

Ἡ ἁρμονία, ἡ ὁποία ἐχαρακτήριζε πάντοτε τὰς σχέσεις Βρετανῶν καὶ Τούρκων Κυπρίων ἐπεκτείνεται ἤδη καὶ εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Τουρκοκυπρίων καὶ Ἑλλήνων. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν συνέβαλον σημαντικῶς καὶ αἱ ἐκκλήσεις ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς γαλήνης εἰς τὴν νῆσον, τὰς ὁποίας ἀπηύθυναν πρὸς τὸν πληθυσμὸν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος καὶ ὁ δρ Κιουτσούκ.

Ο ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΦΟΥΛΜΠΡΑΪΤ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΟΠΩΣ ΜΕΤΑΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΙΩΘΗ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ

ΤΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΝ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ΑΥΞΗΣΙΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας κ. Οὐΐλλιαμ Φουλμπράϊτ ὑπέβλε σοβαρὰς τροπολογίας εἰς τὸν νόμον περὶ παροχῆς ἐξωτερικῆς βοηθείας. Κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν προτεινομένων τροπολογιῶν εἶναι ἡ μετάθεσις τοῦ βάρους τῆς βοηθείας ἀπὸ τὸν στρατιωτικὸν εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα.

Ὁ κ. Φουλμπράϊτ προτείνει ὅπως τὸ 30 ο/ο τῶν κεφαλαίων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν παροχὴν στρατιωτικῆς βοηθείας, χρησιμοποιῆται τοῦ λοιποῦ διὰ τὰ προγράμματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οὕτω, ἐνῶ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ ἔχει ζητήσει ποσὸν 1 1)2 δισεκατομμυρίου δολλαρίων, ὁ κ. Φουλμπράϊτ προτείνει ὅπως τοῦτο αὐξηθῇ εἰς 7 1)2 δισεκατομμύρια δολλάρια.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Φουλμπράϊτ ἔτυχε τῆς ἀμέσου ὑποστηρίξεως δύο ἀκόμη δημοκρατικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων. Ἐξ ἄλλου διευκρινίζεται ὅτι ἡ πρότασις δὲν στρέφεται κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Ἀϊζενχάουερ, ἀλλὰ ἀποσκοπεῖ κυρίως εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐπιρροῆς ἣν ὁποίαν τὸ ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον Ἀμύνης ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Πάντως δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ Κογκρέσσον εἶναι σήμερον μᾶλλον ἀντίθετον πρὸς πᾶσαν σκέψιν διευρύνσεως τῆς οἰκονομικῆς βοηθείας. Ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ ἀμφιβάλλουν, ἐὰν τελικῶς αἱ προτάσεις τοῦ κ. Φουλμπράϊτ θὰ υἱοθετηθοῦν ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΟ 1958 ΥΠΗΡΞΕΝ ΕΤΟΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ κ. ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν μεσημβρίαν χθὲς συνεκροτήθη ἡ ἐτησία γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Δημ. Χέλμης προέβη εἰς ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1958.

Ὁ κ. Χέλμης διεπίστωσεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι τὸ 1958 ὑπῆρξε καὶ πάλιν ἔτος προόδου διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν. Ὑπῆρξεν ἐπίσης ἔτος προόδου τῆς πιστωτικῆς ἀγορᾶς καὶ περαιτέρω ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐτόνισεν ἀκολούθως ὅτι ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ 1958 κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν τόσον ἡ ἀπὸ ἐτῶν σημειουμένη συνεχῶς ἀνοδικὴ πορεία τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ὅσον καὶ ἡ σταδιακῶς ἐπιτυγχανομένη ἐξυγίανσις τῆς νομισματικῆς καταστάσεως.

Αἱ ἐξελίξεις αὗται, εἶπε, πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἰδιαιτέρως εὐνοϊκαὶ καὶ ἀποδεικνύουν τὴν σταθερότητα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἰδίως λόγῳ τῆς ὑφέσεως, ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1958 ἐσημειώθη εἰς τὰς χώρας τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία εἶπεν ὁ κ. Χέλμης ἐσημείωσε περαιτέρω ἀξιολόγους προόδους κατὰ τὸ 1958. Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ηὐξήθη κατὰ 4 ο/ο περίπου ἔναντι τοῦ 1957.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο, δεδομένου ὅτι διὰ τὰς περισσοτέρας χώρας τὸ 1958 ὑπῆρξεν ἔτος στασιμότητος, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἱκανοποιητικόν. Ὑπολείπεται ὅμως αἰσθητῶς τοῦ ἐπιτευχθέντος τὰ προηγούμενα ἔτη, ἰδίως δὲ κατὰ τὸ 1957, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς 10 ο/ο περίπου. Ἡ σημειωθεῖσα κάμψις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὀφείλεται εἰς μείωσιν τοῦ ὄγκου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν διάθεσίν της εἰς τιμὰς χαμηλοτέρας κατὰ 4 ο/ο περίπου ἔναντι τοῦ 1957.

Κατὰ τὸ 1958 ἐσημειώθη αὔξησις τῆς τραπεζικῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ἀνερχομένης εἰς 3.366 ἑκατομμύρια ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἤτοι εἰς 17,8 ο/ο ἔναντι τοῦ 1958. Πάντως, ἡ αὔξησις εἶναι μικροτέρα τοῦ ἀντιστοίχου κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν συνολικὴν χρηματοδότησιν ἀπὸ 25,9 ο/ο κα-

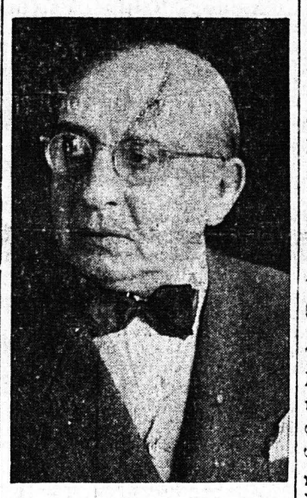

Ο κ. ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ

τὰ τὸ 1957 ηὐξήθη εἰς 17,6 ο/ο κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1958. Τὸ ποσοστὸν τῶν πιστώσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν ἀπὸ 64,5 ο/ο ηὐξήθη εἰς 66,2 ο/ο.

Εἰδικώτερον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα κατηύθυνε μέγα μέρος τῶν κεφαλαίων της πρὸς τὴν βιομηχανίαν, ἤτοι σχεδὸν τὸ 50 ο/ο ἔναντι 47 ο/ο κατὰ τὸ 1957 καὶ 40 ο/ο κατὰ τὸ 1956.

Ἐπὶ τῆς συνολικῆς πιστοδοτήσεως τῆς βιομηχανίας ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν τὸ ποσοστὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἦτο 66,9 ο/ο κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1958 ἔναντι 63,6 ο/ο κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ παραγωγικοῦ ἔτους.

Ἐπὶ τῆς συνολικῆς πιστοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου τὸ ποσοστὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἦτο 67,2 ο/ο κατὰ τὸ 1958 ἔναντι 64,7 ο/ο κατὰ τὸ 1957.

Ὁ κ. Χέλμης ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντιμετωπίζει πρόβλημα πρωτευούσης σημασίας; τὸ ὑψηλὸν κόστος τοῦ χρήματος, ὅπερ ὁδηγεῖ εἰς ὑψηλὰ ἐπιτόκια καὶ ὑπεστήριξεν, ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν μέτρα, ὥστε νὰ γίνῃ ταχέως λογικὸς ὑποβιβασμὸς τῶν ἐπιτοκίων καταθέσεων χάριν μειώσεως τοῦ κόστους τοῦ χρήματος πρὸς πιστοδότησιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπρότεινεν ὅπως ὁ ΟΧΟΑ ἀνταποκριθῇ σοβαρώτερον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις μιᾶς ἐξορμήσεως διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς βιομηχανίας, παρέχων τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοῦτο κεφάλαια μέσῳ τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην του πρέπει ὁ ΟΧΟΑ νὰ ἀκολουθήσῃ τακτικὴν χρηματοδοτήσεως; ἤτις νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν δυνατότητα ἀναπτύξεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ νὰ μὴ θέτῃ ὡς ὅρον τὴν συμμετοχὴν ταύτης δι' ἰδίου κεφαλαίου εἰς ποσοστά, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας εἶναι ἀπραγματοποίητα. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀσφαλείας δέον νὰ ἀφίεται εἰς τὴν μεσολαβοῦσαν Τράπεζαν.

Ἐπίσης ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ διατεθοῦν εἰς τὴν Τράπεζαν χαμηλότοκα κεφάλαια μονιμωτέρας φύσεως, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ μίγμα διαθεσίμων κεφαλαίων καταλλήλων διὰ μακροπροθέσμους χορηγήσεις.

Θὰ πρέπει ἑπομένως ὄχι μόνον νὰ μὴ δευσμεύωνται διαθέσιμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς ὡρισμένας ἰδιοτύπους χορηγήσεις καὶ οὔτω νὰ ἀποστεροῦνται τῶν ὀλίγων χαμηλοτόκων κεφαλαίων της, ἀλλὰ καὶ νὰ παρασχεθοῦν εἰς ταύτην κεφάλαια ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα διατίθενται ἀτόκως ἢ χαμηλοτόκως εἰς ἄλλους φορεῖς.

Ἐφ' ὅσον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν παρασχεθοῦν εἰς λογικὴν ἀναλογίαν χαμηλότοκα κεφάλαια ἵνα προβῇ εἰς σύμμιξιν μὲ τὰ ἰδικά της ὑψηλότοκα διαθέσιμα, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ δυνηθῇ εἰς ὁλονὲν εὐρυτέραν ἔκτασιν νὰ ἀσκήσῃ τὴν πίστιν μὲ τὴν προοπτικὴν μεγαλυτέρας ἀναπτύξεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ 1958 εἶπεν, ὅτι αἱ καταθέσεις, αἱ ὁποῖαι τὸ τέλος 1957 ἀνήρχοντο εἰς 6.616 ἑκατομμύρια ἔφθασαν ἐν τέλει 1958 εἰς 8.080 ἑκατομμύρια, ἤτοι ἐνεφάνισαν αὔξησιν 1.464 ἑκατομμύρια ἔναντι αὐξήσεως πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 2.272 ἑκατομμύρια.

Ἐξ ἄλλου αἱ τοποθετήσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀνῆλθον τὴν 11)12)1958 εἰς 6.545 ἑκατομμύρια ἔναντι 5.309 ἑκατομμυρίων ἐν τέλει τοῦ ἔτους 1957.

Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης αἱ ἀνεκκαθάριστοι ὠφέλειαι ἀνῆλθον εἰς 496,8 ἑκατομμύρια, ἔναντι 397,7 ἑκατομμύρια τοῦ ἔτους 1957.

Τὰ ἔξοδα καὶ οἱ φόροι ἀνῆλθον εἰς 357,7 ἑκατομμύρια ἔναντι 307,6 ἑκατομμύρια τοῦ ἔτους 1957. Ἤτοι ἀπέμειναν καθαρὰ κέρδη 139,1 ἑκατομμύρια, ἔναντι 90,1 ἑκατομμυρίων τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ 1958 διανέμονται εἰς τοὺς μετόχους 46,8 ἑκατομμύρια. Διατίθενται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων τοῦ προσωπικοῦ 40 ἑκατομμύρια καὶ τὰ ὑπόλοιπα διατίθενται εἰς ἀποσβέσεις.

Καταλήγων ὁ κ. Χέλμης ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν τῇ Τραπέζῃ, τῶν ὁποίων, εἶπεν, ὁ ζῆλος, ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἀποτελοῦν ἕνα ἐκ τῶν κυριωτέρων συντελεστῶν τῆς ἐπιτεύξεως τῶν λίαν ἱκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης εἶπεν, ἔχουσα συνείδησιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων αὐτῆς ἀποβλέπει μετὰ συμπαθείας εἰς τὰ αἰτήματά των καὶ καταβάλλει εἰλικρινῆ προσπάθειαν διὰ τὴν ἐντὸς λογικῶν ὁρίων καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς Τραπέζης ἱκανοποίησιν αὐτῶν.

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Η ΗΡΩΪΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ ΑΔΟΥΛΩΤΩΝ

Τὴν παραμονὴν τοῦ Λαζάρου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπερόχου ἐπισκόπου Ρογῶν Ἰωσὴφ ἀπεφάσισαν τὴν ἔξοδον διὰ τὴν 10ην Ἀπριλίου, Κυριακὴν τῶν Βαΐων. Κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς διασκέψεως ὁμὰς ἐξηγηριωμένων πολεμιστῶν εἰσορμήσασα ἀκαθέκτως ἐν τῷ ναῷ, ἐπρότεινε ζωηρῶς καὶ κατηγορηματικῶς εἰς τοὺς συνεδριάζοντας ἀρχηγοὺς ὅτι, πρέπει προηγουμένως νὰ σφαγῶσιν ἅπαντα τὰ γυναικόπαιδα, ἵνα μὴ αἰχμαλωτισθῶσι καὶ ἀτιμασθῶσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ εἶτα νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἔξοδον.

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ μεγίστης ὀχλοβοῆς καὶ σφοδροτάτων ἀντεγκλήσεων οἱ νεώτεροι τῶν ἀρχηγῶν ἤρχισαν ἀποκλίνοντες πρὸς τὴν γνώμην τῶν πολεμιστῶν ὅτε οἱ συνετώτεροι τούτων, Νότης Μπότσαρης, Ἀθανάσιος Ραζηκώτσικας καὶ τινες ἄλλοι, βλέποντες προφανῆ καὶ ἄμεσον τὸν κίνδυνον ἀπετάθησαν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Ρογῶν Ἰωσὴφ μόνον παρ' αὐτοῦ ἐλπίζοντες τὴν ἀποσβήσιν τῆς ἀποτροπαίου καὶ πρωτακούστου ταύτης πράξεως, ὅστις εἰσελθὼν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ναοῦ καὶ λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν Ἐσταυρωμένον ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὡραίαν πύλην.

Ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Θεανθρώπου πάραυτα νεκρικὴ σιγὴ ἐπῆλθε καθ' ἥν, δι' ἐνθέου ἐκκλήσεως καὶ γλυκυτάτης προσλαλιᾶς, εἶπε, σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι ἡ ζωὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν, ἐπρόλαβε δὲ ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης καὶ τὴν ἀπάνθρωπον σφαγήν.

Μετὰ ταῦτα οἱ ἀμυνόμενοι ἀνατειλάσης τῆς 10ης Ἀπριλίου, διηρέθησαν εἰς τρεῖς φάλαγγας. Τὴν ἀριστερὰν ὑπὸ τὸν Κίτσον Τζαβέλαν, τὴν κεντρικὴν ὑπὸ τὸν Δημήτριον Μακρῆν, καὶ τὴν δεξιὰν ὑπὸ τὸν Νότην Μπότσαρην αἱ τινες θὰ κατηυθύνοντο ἡ μὲν πρώτη διὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἡ δευτέρα κατ' εὐθεῖαν, καὶ ἡ τρίτη διὰ τῆς παραλίας πρὸς τὴν ἱστορικὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Συμεῶνος, ὁρισθεῖσαν ὡς τόπον συναντήσεως αὐτῶν.

Τὸ τραγικὸν μεγαλεῖον τῶν προηγηθέντων τῆς ἐξόδου ὑπερβαίνει ἀληθῶς πᾶσαν φαντασίαν καὶ ὑποβάλλει πᾶσαν περιγραφήν, ἡ δὲ πλουσιωτάτη ἑλληνικὴ γλῶσσα στερεῖται πράγματι τῶν καταλλήλων καὶ ἐπαρκῶν λέξεων πρὸς ἀκριβῆ διερμήνευσιν καὶ ἀληθῆ παράστασιν τῆς αὐτοθυσίας τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς μεγαλειώδους περιφρονήσεως τῶν Μεσολογγιτῶν πρὸς τὸν θάνατον.

Οὕτω πολλαὶ γυναῖκες περιβληθεῖσαι ἀνδρικὰς στολὰς καὶ ὁπλισθεῖσαι, προσετέθησαν εἰς τὰς φάλαγγας τῶν Μεσολογγιομάχων ἀνδροπρεπέστατα καὶ ἰσοτιμότατα πρὸς αὐτοὺς ἀγωνισθεῖσαι.

Ἀδελφὸς ἐφόνευσε τὴν ἀδελφήν, μνηστὴρ τὴν μνηστήν, καὶ σύζυγος τὴν σύζυγον ἵνα μὴ περιπέσωσι εἰς χεῖρας τῶν πολεμίων. Τὰ νήπια ἐποτίζοντο ναρκωτικοῦ καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν προώρως ἀφυπνίζοντο ἐστραγγαλίζοντο ὑπὸ τῶν ἰδίων μητέρων ἵνα μὴ διὰ τῶν κλαυθμηρισμῶν των προδώσωσι πρώρως τὴν ἔξοδον. Γέροντες πληγωμένοι, ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι, δώσαντες τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν καὶ κοινωνήσαντες τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἐνεκλείσθησαν ἐν πολλαῖς οἰκίαις, ἔνθα μετεφέρθησαν προηγουμένως βαρέλια πλήρη πυρίτιδος πρὸς ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τῆς ληφθείσης ἐσχάτως ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως.

Ἡ ἔξοδος ἤρξατο ἅμα τῇ ἐπελεύσει τοῦ σκότους. Αἱ τρεῖς φάλαγγες τῶν σκελετωδῶν, ἀλλ' ἀκλονήτων Μεσολογγιτῶν, ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ τὰ γυναικόπαιδα καὶ κραυγάζουσαι εὐτόλμως καὶ εὐλαβῶς «Ζήτω ἡ Ἑλλάς», βοήθει Παντοδύναμε» ἐξώρμησαν ὡς ἀκάθεκτος πύρινος ποταμός, μετ' ἀφαντάστου θάρρους καὶ ἀπαραμίλλου πολεμικοῦ μένους.

Μὴ ἀπαντωμένων δὶς ἐν τοῖς δέλτοις τῆς πολεμικῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ διασχίζουσαι τὰς φανατικῶς καὶ ἔρρωμένως ἀντιταχθείσας πυκνὰς πολεμίας φάλαγγας, κατηυθύνθησαν γοργῶς πρὸς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Συμεῶνος, ἔνθα ἀντὶ νὰ εὕρωσιν ὡ, ἠλπίζετο, ἀναμένοντα τὸν Καραϊσκάκην μετὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ, εὗρον ἀντ' αὐτοῦ ἀσθενήσαντα, ἐνεδρεύοντα τὸν Μουσταφᾶ βέη, ἡγούμενον ἰσχυροῦ σώματος ἑλληνοφώνων Ἀλβανῶν πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς γλώσσης ἀπατηθεῖσαι, ἀνυπόπτως πλησιάσασαι καὶ ἀπροσδοκήτως προσβληθεῖσαι αἱ φάλαγγες διεσκορπίσθησ